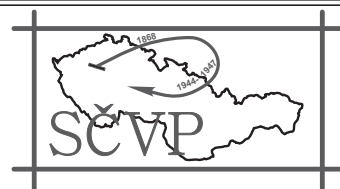

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

10/2012

D Ů L Ě Ž I T Ě

Dne 8. 11. 2012 bylo v Brně přijato společné Memorandum o vzájemné spolupráci mezi SČVP a Iniciativou pro podporu vypálených obcí o. s. Za obě strany ho podepsali předsedkyně SČVP Jaromíra Němcová Ničová a za Iniciativu Bc. Filip Žáček.

Krásné rodinné setkání

Vážení volyňští přátelé, ráda bych se s Vámi rozdělila o zážitek ze vzácného rodinného setkání. Věřím, že mnozí z Vás, kteří budete číst tento můj příspěvek, si vzpomenete na jméno mého dědečka, učitele Josefa Vlka. V letošním roce uplynulo 150 let od jeho narození a 70 let od smrti.

Na Volyň, do Českého Boratína, přišel jako malý chlapec se svými rodiči a starším bratrem Karlem z malé vsky Svárov u Vanovic na Malé Haně. Život na Volyni prožíval jako řada Čechů, kteří tam přišli ve druhé polovině 19. stol. Stal se učitelem a známým veřejným činitelem. S manželkou Anežkou Opočenskou měli 8 dětí, dvě dcery a šest synů. Anežka ale brzy zemřela, a tak s výchovou mladších dětí mu pomáhala nejstarší Ludmila, /mému otci, byly dva roky/.

Velká rodina se ráda scházela při různých příležitostech na Volyni a také po návratu do Čech po druhé světové válce. Ale teprve v r. 1991 se uskutečnil z popudu ing. Josefa Vlka, známého autora Boratínského historie, náš první rodinný sraz. Z dědečkových dětí žila v té době už jenom dcera Soňa /nar. 1901/ a jeho tři snachy: Evženie a dvě Marie /všechny nar. 1911/.

Ve Stvolínkách, kde jsme se sešli, byla tak skvělá nálada, že vyvolala touhu všech opět se brzy sejít. A tak jsme se scházeli v r. 1996, 2001, 2008 a letos v říjnu opět, na pátém „vlčím“ srazu v litoměřické Kolibě. I když někteří členové rodiny s námi už nemohli být a někteří se omluvili ze zdravotních důvodů. Potěšující byla řádka těch nejmenších, už 5. generace! Sešlo se nás neuvěřitelných 100 příslušníků jedné rodiny! Nálada byla skvělá, všichni jsme měli radost, že jsme se mohli opět setkat a popovídat si. Po fotografování a obědě následoval vynikající program, letos zaměřený na dědečkovy děti. Průřez jejich životem jsme mohli sledovat na dvou plátech spolu se zasvěceným komentářem.

Ráda bych za všechny zúčastněné poděkovala hlavnímu organizátorovi, Josefu Vlkovi a jeho rodině, manželce Aničce /za výběrné koláčky/, dceři Haně a jejímu manželovi Lubošovi a zvláště vnučkám Evičce a novomanželce Barbarce Lavičkové.

Ti všichni se podíleli na programu, který se zájmem odpoledne sledovali skoro všichni. Také nejmladší človičkové se zabavili díky zapůjčeným hračkám, knížkám a pastelkám. Na stolech nechyběly koláčky a další pečivo z domácích kuchyní. I pekařkám patří dík.

A všichni jsme si odnesli památku, kromě barevných visaček /abychom se „poznali“,/, také krásné papírové kyticíky, které pilně vyráběla Anička Opočenská. Jí také patří velké

díky. Poslední poděkování patří zaměstnancům Koliby za zapůjčení sálu a obsluhu.

Velký finanční obnos /3.050,- Kč/, kterým přispěli účastníci, se organizátoři rozhodli věnovat litoměřické diakonii.

Prožili jsme krásný den a budeme mít všichni na co dlouho vzpomínat a těšit se na další společně strávené chvíle. Dědeček by z nás měl radost.

Jaroslava Láchová 3. generace Josef Vlka

Ještě k posvícení 2012

Dne 28. 9. 2012 se konalo v sále Koliby u Zahrady Čech v Litoměřicích naše tradiční volyňské posvícení a já bych ráda vyjádřila pěkné vzpomínky na tuto akci.

Sešlo se nás mnoho a přátelská a radostná atmosféra, která se postupně vytvářela, působila všeobecně. Po zahajovacím projevu vedoucího regionu SČVP Litoměřice Josefa Kozáka, který stručně, ale komplexně oživil naše vzpomínky nejen na posvícení, ale i ostatní prožité události minulých let, následovaly projevy vážených hostů.

Tak například ministr Národní obrany, senátor Alexandr Vondra ve svém kladném hodnocení volyňských Čechů nejen na základě historických poznatků, ale i z četných osobních setkání na akcích našeho Sdružení, zdůraznil zvláště naši přátelskou soudržnost a radost z těch krajanských setkání. Jeho upřímně znějící klady Volyňáků zakončil myšlenkou, že právě tato soudržnost a přátelství je vzorem pro dnešní českou společnost a že volyňští Češi nesou prapor uplatnění vlastenectví a hrdinství.

Obdivuji vždy projev Ing. Jaroslava Vodičky, předsedy ČSBS a vykonavatele mnohých dalších funkcí, který mimo jiné úsporným volením vhodných slov vyjádří vždy plně věcná a potřebná sdělení. Stejně tak obdivuji důležitou rozhodovací spontánnost reakcí na veškeré dění při jednáních organizace, kterou se vyznačuje naše předsedkyně CV SČVP Jaromíra Němcová Ničová.

A při tomto dozajista nekompetentním hodnocení významných osobností, nemůžu nezpomenout obětavého zapojení se mladší generace do plnění úkolů stanov SČVP, jako je pí. Jiřinka Kolářová, velmi agilní a iniciativní členka a ing. Kolář, jednatel CV SČVP. Neopakovatelný svým hloubkovým průzkumem situace daného tématu byl jako vždy příspěvek našeho známého čestného člena doktora Jaroslava Moravce.

To byly zmínky jen některých z příjemných vjemů na tomto setkání. Ale ráda bych si také při této příležitosti posteskla. Když cestuji autobusem každý měsíc na schůzi výboru SČVP reg. Litoměřice z Roudnice n. L., sleduji od jara okolní krajinu, kde se před léty viděly zemědělské lány všeho druhu užitkových, životanostných plodin řádně obdělávaných, včetně nepřehlédnutelných chmelnic ve všech stádiích pěstování zeleného zlata. Ne tak už několik posledních let. Vedle množství řádně obdělávaných chmelnic zejí jině konstrukce pruhledně, dole zarostlé

býlím, v lepším případě jinou plodinou. A tam, kde se vlnily lány bohatých klasů obilí, protkané zelenými pásy cukrové i krmné řepy, brambor a mnohých dalších zdravě užitkových plodin, se dnes vidí lány lesklých tabulí jakési solární energie, vystřídané sytou žlutí řepky, slunečnic, či kukuřice. To jistě nejsou jen mé nemilé pocity. Pocházím ze zemědělské rodiny a problémy v této oblasti se mě hmatatelně týkají, neboť jsem je odmala poznávala. Tatínek byl po určité době v naší obci Straklov Český soltysem /starostou obce/ a vidím jako dnes, jak se nad katastrální mapou na našem stole v pokoji sklánějí hlavy zastupitelů obce a cosi řeší. Dovídala jsem se pak, že řešili otázku zorávání mezi některými z majitelů orného pole. A když to nešlo vyřešit, docházelo i k soudnímu procesu.

Rekló by se – taková banalita - někdy jen deset centimetrů orné půdy, kterou tvořila i tak úzká mez, po které už se nedalo projít. Takovou však měla cenu orná půda, samozřejmě vnímaná extrémními podmínkami její získávání, ale také vnímaná zdravým selským rozumem, že je to jediná živitelka živého tvorstva na zeměkouli.

Také se mi živě vybavuje obrázek, jak tatínek, stojí na vysokém žebříku u tří rohových sloupů stavby chmelnice, omotává a spojuje je ocelovým lanem a dole je zakovují. Ostatní práce pomáhají dělat sousedé a najatí muži. Tenkrát jsem se jen bála, aby tatínek nespadol a jinak na to, že se tu vůbec vždy těžce pracuje, jsem byla zvyklá.

Při dnešní, tenkrát nevidané a neslychané, mechanizaci už to taková dřina není a přece některé chmelnice čněly vyčítavě ještě letos svými sloupy a drátěnkou nahoře do prázdna, jakoby to zelené zlato nestálo za to. Snad už příští rok, aspoň co se chmelnic týká, se tak plýtvat ornou půdou nebude, neboť dobré pivo, bez kterého se český národ neobejde, se neobejde bez chmele.

Věra Suchopárová

Výlet na Ukrajinu

Měla jsem letos možnost navštívit Volyňskou oblast na Ukrajině včetně Zakarpátí. Tyto chvíle mi přinesly spoustu zajímavých informací, spoustu zajímavých poznání.

Hned v prvním velkém městě za maďarskými hranicemi v Beregovu jsme navštívili rodinu Ivana Kanchiy. Díky jim jsme mohli vidět nejen Beregov, ale i Mukachevo a Užhorod včetně všech zajímavostí.

Ale popořadě. Ivan a jeho žena Věra nás velice srdečně přijali a okamžitě pohostili se vším, co se pod tímto pojmem ve slovanském prostředí rozumí. Druhý den nás povodili po městě Beregovu, městě, ve kterém žije 30.000 obyvatel. Město je známo pěstováním révy vinné, zejména červená vína jsou vysoké kvality. Dalším lákadlem jsou termální prameny, které se využívají k léčebným kúram. Neméně zajímavé je centrum města s původními stavbami, nesoucími stopy rakousko-uherské architektury.

Díky tomu, že Věra i Ivan jsou v důchodu, měli čas se nám plně věnovat a tak se odpoledne jelo do Mukačeva. To je město podstatně větší a stopy po habsburské a československé účasti jsou patrnější. Je to vidět v architektuře na každém kroku. My jsme zamířili na hrad. Je to impozantní stavba na kopci nad osmdesátitisícovým městem. K obdivu je hradní studna, masivní opevnění a za hradbami symbol orla na vysokém pilíři s ukrajinskou vlajkou. Z hradeb je úžasná vyhlídka na město a na za ním se vypínající hřeben Karpat.

Další den, další výlet. Čeká nás prohlídka lázeňského komplexu Svaljava a rekreačního zařízení Karpaty. Díky velikosti země nejsou Ukrajinci tolik omezeni plochou. A tak je nejen lesní část rekreačních budov, ale i vlastní lázeňský komplex pojat velkoryse. Pro nás je překvapivé, kolik se v okolí těchto zařízení, ale i u silnic, prodává čerstvých a sušených hub a to ne lecjakých. Tak nádherné hříby málokdo z nás doma viděl.

Neméně zajímavou byla návštěva u Ivanova bratra Pavla. Ryzí ukrajinský venkov, ryzí lidé, nádherné a upřímné přivítání. Je to vlastně místo, kde se narodil můj děda. Všichni byli úžasně milí a opět se to neobešlo bez, pro nás nezvyklého bohatého pohoštění. A to měli plno práce, právě ten den zabili tele a zpracovávali maso. Nutno dodat, že se při všech těch návštěvách vydatně pije, hlavně domácí pálenka. Tady to byla hruškovice a byla velmi dobrá. Jen to tempo jakým se pije je pro nás nezvyklé!

Prohlédli jsme si pole i sad, ve kterém stojí prý 400 let stará hrušeň. Dokáže prý dát i více než 12 q chutného ovoce. Pod ní už sedával i můj zmíněný děda. Je to zvláštní pocit, potkávat se takto s minulostí. Přivezla jsem s sebou i fotografie mých rodičů, strýců, babičky a dětí, které si všichni se zájmem prohlíželi. I pro ně to bylo něco neobyčejného.

Jana Šustrová, dokončení příště

11. 11. Den válečných veteránů

Jaromíra Němcová Ničová

Jak těžké je najít slova a poděkovat.

Vždyť se to snad ani nedá vyjádřit slovy.

Děkujeme za svobodu, bojovali jste i za nás za všechny.

Děkujeme, že jste se hrdě postavili proti zlu.

Jsmo na vás pyšní a nedovolíme aby na vás bylo zapomenuto.

Klaníme se všem padlým a mučedníkům.

Jejich rodinám hluboké soucítění s jejich žalem

Podzimní setkání v Brně

Tak jsme se 16. 11. 2012 zase sešli na podzimním setkání brněnského regionu. Po úvodu, kterým všechny informovala o celorepublikovém dění a plánu na příští rok paní předsedkyně Sdružení J. Němcová Ničová, se dalšími body naplnil program. Ze společné dohody již na jaře vyplynulo, že dojde k přidružení moravskokrumlovského regionu k brněnskému. Což se stvrdilo právě zde a celá příslušná agenda byla převedena.

Pochopitelně, že jsme si mezi sebou prodiskutovali věci týkající se činnosti Sdružení a mnozí si z nových informací již dělali plán na další výlet na Volyň. V rámci 70. výročí vypálení Českého Malína budou na Ukrajinu směřovat v příštím roce minimálně tři autobusy, z nichž jeden bude „mládežnický“!

V závěru ještě L. Sazeček účastníkům setkání udělal, jako přímý účastník té události, krátkou přednášku o zajetí 66 Čechoslováků před 29ti lety v Angole. Potom už jsme se rozcházelí do svých domovů s přáním, abychom jsme se scházeli častěji, než doposud.

Vánoční nabídka knih

Vytesán v žule – odlita z kovu (J. Hofman, J. Němcová, M. Němec, M. Žáková) – bohatá fotografická dokumentace odhalení busty dr. E. Beneše v Žatci a pomníku volyňským Čechům v Rovně na křídovém papíře za 70 Kč (původní cena 140 Kč).

Mučednické obce na Volyni (V. Dufek) za 50 Kč (původní cena 80 Kč) – popisuje tragédii Českého Malína, Michny-Sergejevky a osudy vyhnanců na Sibiř.

Ukrajinci v Čechách a na Moravě (česká verze) za 20 Kč (původní cena 35 Kč).

Kromě toho nabízíme novinku, která vyšla letos, **Zapomenutý boj** (Vladimír Foitík). Od této knihy se neodtrhnete, dokud ji nepřečtete do konce, protože v ní autor popisuje to, co jsme my sami nebo naši rodiče prožili a neumíme to tak napsat. Cena 120 Kč.

Zkušenost z „volyňského pohraničí“, odkud Češi nesměli po válce na reemigraci ani pomyslet, poutavě popisuje Jaroslav Ornst v knize **Česká kolonie Malá Zubovščina na Ukrajině**. Cena 120 Kč.

Zájemci o některou z publikací se prosím přihlaste u distributorů knih ve svých regionech nebo u předsedů regionů, kteří knihy po domluvě (č. tel. 604 755 346 – Žáková) hromadně vyzvednou proti zaplacení. Podle usnesení předsednictva totiž nemůžeme poskytovat regionům knihy na dluh a na zaslání poštou bohužel nemáme kapacity (pouze výjimečně je možno poslat knihy na dobírku. Ta je ovšem poměrně drahá). Děkujeme vám za pochopení.

Předsedkyně ediční a distribuční komise *Miloslava Žáková*

Hrušvičané vydali publikaci o Čechích na Volyni

Památka na naše Čechy – tak se jmenuje brožura vydaná v Hrušvici na Ukrajině u příležitosti vysvěcení opraveného bývalého českého kostela.

Nejen tato 88ti stránková publikace, ale celkové několikadenní setkávání s hrušvičskými občany s 38 českými účastníky zájezdu ve dnech 11. – 17. října se neslo v duchu pochvalných vzpomínek a vyjádření vděčnosti vůči Čechům.

Hned při příjezdu v pátek 12. 10. nás u hotelu v Rovněm (Rivne) přivítala podle zvyku chlebem delegace zástupců obce Hrušvice, včetně regionální novinářky a srdečně nás zvali na připravené slavnosti.

První z nich se konala následujícího rána u Památníku padlým volyňským Čechům u bývalé komandantury. Pietní akt doprovázený zpěvem ukrajinského sboru, kladením věnců a pravoslavným obřadem za přítomnosti kněze, který vyzdvihl oběť vojáků, kteří neváhali dát to nejvzácnější, své životy na obranu země. Dojemná atmosféra zaplavila mnohé oči slzami. Pan Michalčín, hlavní organizátor slavnosti, připomněl budovatele tohoto pomníku, Jiřího Hofmana a pana Rejchrtu a vyjádřil upřímnou lítost nad jejich smrtí.

Spontánní projev jedné ze zpěvaček, kdy vzpomínala na všechno dobré, co jí o Čechích vyprávěla její matka, včetně pečení voňavých koláčů, navodil naproti tomu optimistickou náladu, a na oplátku dvě naše vynikající zpěvačky Květa a Marie z Dražovic zazpívaly ukrajinskou píseň, kterou je zas pro změnu naučila jejich maminka. Další náš účastník pan Jaroslav Janko z Krnova zarecitoval ukrajinsky Ševčenkovu báseň. Vše natáčela místní televize.

Tento den byl až do pozdních hodin večerních věnován výjezdům do míst, každý tam, kam ho srdce táhlo. Rozjeli jsme se na všechny strany do okolí města Rovna, hledali domky svých předků, prohlíželi hřbitovy. Někteří se setkali s příbuznými poprvé v životě, jiní byli srdečně přijati a pohoštění nynějšími obyvateli domů, v nichž kdysi bydleli rodiče a prarodiče. Silně nám to připomínalo setkávání v našem pohraničí s bývalými německými rodáky. Jako dárky si odnášeli jablka, ořechy, meloun, dokonce i domácí pálenku. S dojetím jsme postáli u hrobů dědečků a známých, které objevili na zanedbaném hřbitově Martinovky naši spolucestující. Např. Gustav Bačovský nebo rodina Kabátova, která zahynula rukama banderovců. Všem, i těm, jejichž náhrobky již neexistují, jsme zapálili svíčky.

V neděli se celý autobus vypravil do Hrušvice na slavnost, kvůli které byl vlastně celý zájezd iniciován. Konalo se znovuvysvěcení bývalého českého katolického kostela, postaveného roku 1930 a poniklého při příchodu sovětských vojsk v roce 1939. Až donedávna sloužil jako skladiště a pomalu chátral. Josip Michalčín, člen farní rady ukrajinské pravoslavné církve v Hrušvici vypráví: „Když se před několika lety otevíral v Rovněm památník padlým volyňským Čechům, požádali jsme přítomné vedení Sdružení volyňských Čechů o svolení přebudovat tento kostel na pravoslavný chrám. Češi pod vedením pana Jiřího Hofmana souhlasili a dokonce vyhotovili všechny podklady, aby mohl být kostel převeden do našeho majetku. V té chvíli byla započata nová historie českého kostela. Postupně, krok za krokem jsme zde začali dělat pořádek. Nejdříve jsme opravili střechu, postavili kopule, vyměnili okna, zabezpečili základy, provedli omítky v interiéru...“ Na opravu značně přispěl i poslanec Parlamentu Ukrajiny Viktor Matčuk a rekonstrukci kostela podporil i český konzulát ve Lvově.

Místní obyvatelé mají zájem „zachovat historii, ať už je jakákoliv“, říká pan Michalčín. Proto také shora uvedená brožura zmiňuje i násilí ze strany banderovců. Uchovávají také kulky ze zbraní sovětských vojáků, kteří rozstříleli obraz P. Marie původně visící na fasádě nad vchodem do kostela.

Po několikahodinové pravoslavné bohoslužbě jsme dostali prostor, abychom představili a předali náš dar – fotokopii původního oltářního obrazu sv. Václava. Citlivě technické zpracování fotografie na textilii se vkusným zlatým rámem ve velikosti 80 x 120 bylo téměř k nerozeznání od originálu. Při předání zazněla opět slova o

kulturním přínosu Čechů na Ukrajině, ale také o neblahých událostech koncem 30. a začátkem 40. let. Závěrem zaznělo, že by sv. Václav, k němuž se Češi utíkají v dobách zlých, měl vzít pod svou ochranu i národ ukrajinský. Když pak byl obraz umístěn v kostele, některé z místních žen přišly a uctily ho svým polibkem. Kromě obrazu sv. Václava byla místní farnost obdarována také původním misálem z roku 1937 a značnou finanční částkou, kterou věnovali účastníci zájezdu. V přepočtu to činí asi 30.000 Kč.

Po obřadech jsme byli pozváni na pohoštění do místní školy, kde se stoly prohýbaly pod nejrůznějšími dobrotami. Hrušvičané nám promítli i nedávno vyhotovené zdařilé DVD o historii jejich obce, opět včetně vzpomínek na české osídlení. Současně s námi byl přítomen i pan generální konzul David Pavlita s doprovodem. Srdečnou atmosféru podpořil společný zpěv všech přítomných. Volyňská hymna, ale i české lidové písně zněly až do večera.

Zájezd byl završen výletem do nejkrásnějších ukrajinských chrámů do Počajevské Lavry a kláštera sv. Anny s bazénem s léčivou vodou, do něhož se někteří otužilci ponořili i s hlavou.

O spokojenosti účastníků zájezdu svědčila také ochota k večernímu setkávání v hotelové hale a zpěvu při každé dobré příležitosti. Jediným kazem byl chlad na pokojích, neboť topení ještě nefungovalo.

Mgr. Ludmila Čajanová

UPOZORNĚNÍ

Sbírka na obnovu kostela v Hrušvicích byla již uzavřena. Děkujeme všem, kteří přispěli na tuto krásnou myšlenku a žádáme, abyste již na tento účel peníze nezasílali.

red

Ze života volyňských Čechů v Uničově

Komunita volyňských Čechů z Uničova a jeho okolí žije bohatým společenským životem. Jen v listopadu se její příslušníci sešli v několika významných příležitostech. V pátek 2. 11. se v pravoslavném chrámu Vzkříšení na městském hřbitově konala panychida za zesnulé. Slavnostní bohoslužbu za bohaté účasti věřících celebroidal arcibiskup pražský a metropolita českých zemí a Slovenska vladyka Kryštof, který po jejím skončení rozdál přítomným ikony velkomoravského knížete sv. Rastislava. Ikony byly vytištěny u příležitosti jubilejního roku tohoto pravoslavného světce, který trval od 28. 10. loňského roku do stejného data roku letošního. Den vzniku samostatného Čs. státu je totiž zároveň svátkem sv. Rastislava.

Dne 4. 11. se věřící sešli k pravidelné mši svaté. I ta měla slavnostní ráz, neboť ji celebroidal biskup olomoucko-bměnský vladyka Simeon. Po bohoslužbě se její účastníci spolu s duchovními sešli ke slavnostnímu obědu, který svou účastí poctil také správce římskokatolické farnosti v Uničově, farář a šternberský děkan P. Josef Janek.

V neděli 11. listopadu v 11:00 hodin se volyňští Češi a členové České svazu bojovníků za svobodu, spolu s představiteli města u příležitosti „Dne válečných veteránů“ poklonili padlým hrdinům u pomníku volyňských Čechů v Mohelnické ulici. Stejněho dne odpoledne se v uničovském kině konalo setkání pořádané Sdružením Čechů z Volyně a jejich přátel. Setkání se zúčastnila rovněž předsedkyně této celostátní organizace Jaromíra Němcová Ničová, původem z Uničova, a také předsedkyně krajského sdružení Stromovka z Dubna na ukrajinské Volyni Antonína Ponomarenko s manželem. Promítnuty byly snímky z letošní cesty uničovských volyňských Čechů po stopách předků na Volyni a také snímky z návštěvy delegace Uničova v partnerském městě Dubně na Ukrajině. Představena byla také bohatá obrazová prezentace z historie této komunity s názvem Návraty volyňských Čechů, která měla před nedávnem premiéru v Senátu Parlamentu České republiky. Ke škodě uničovských zájemců o prezentaci však výstavní panely musely téhož dne uničovské kino opustit. Srdečné setkání bylo zakončeno tóny akordeonu a společným zpěvem národních písní.

Dalibor Horák, starosta Uničova

Naši jubilanti

region Brno: 89 let oslaví Olga Hajná; 89 let Marta Iránková; 78 let Josef Doleček; 75 let Milada Krajzlová; 75 let MUDr. Nazarčuk; 74 let Eleonora Loskotová; 71 let Růžena Gošová a 65 let Miloslava Kepřtová.

Lubomír Sazeček

region Chomutov: V prosinci oslaví 85 let Anna Pičárová z Veleřtiny, bytem Chomutov a 80 let Emilie Hloušková z Novokrajeva bytem Osek. Hodně zdraví a štěstí do dalších let přeji za region

Jiřina Kačerová a Josef Roller

region Litoměřice: Tento měsíc oslaví 99 let Marie Chudobová z Boratína, bytem Úštěk; 89 let Evženie Ružbatská z Volkova, bytem

Litoměřice; 87 let Lidie Bohatcová z Boratína, bytem Štětí; 86 let Anastázie Opavová z Volkova, bytem Ústí n/L; 84 let Helena Lehnertová z Mírohoště, bytem Vrbice; 84 let Marie Hueberová z Mírohoště, bytem Lysá n/L; 82 let Světlana Chaloupková z Kyjeva, bytem Ústí n/L; 81 let Helena Zemanová ze Zaržick, bytem Ústí n/L; 81 let Mikuláš Prošek z Mírohoště, bytem Liběšice; 70 let Drahomíra Nagyová z Českého Strakova. Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let jim přejeme pevné zdraví a spokojenost.

Daniela Zelenková, jednatelka

region Mohelnice: V prosinci se dožívá krásného jubilea 80ti let Ludmila Štramová z Hrušvice, nyní bytem v Jeseníku. Jubilantce přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životní pohody za region přeje

Libuše Machovská

region Moravskoslezský: V prosinci se dožívá 89 let Emilie Kubínová z Dembrovky, bytem Krnov; 84 let Františka Fofová z Račina, bytem Horní Povelice-Osoblahy; 84 let Marie Klabanová ze Mstěšína, bytem Suchdol nad Odrou; 80 let Bohumil Samec z Dembrovky, bytem Ostrava-Poruba; 75 let Vlastislava Kopecká z Moldavy, bytem Hladké Žitovice; 65 let Josef Huňat ČR, bytem Hustopeče. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let pevné zdraví a životní pohody. Za region

Dr. Vladimír Samec - před., Marie Seitlová - taj.

region Moravský Krumlov: V lednu se dožije 85 let Emilie Košťáková-Kozáková z Novosilek, nyní Oleksovice. Ať všechny vaše sny se stanou skutečností a skutečnost předčí sny. Za region

Stanislava Kounková

region Olomouc: V prosinci V prosinci oslaví: 89 let Václav Bouzek z Dorohostaje Českého, nyní Toverž; 78 let Břetislava Březinová rozená Nováková z Moldavy bytem Hněvotín; 63 let Miroslava Pospíšilová bytem Olomouc. Všem těmto členům do příštích let přejeme pevné zdraví a spokojenost. Za celý výbor regionu

Vladimír Polák - předs. Miroslav Nerad - člen výboru

region Praha: V prosinci oslaví 92 let Najmanová Olga ze Staviště, nyní Praha 1; 91 let Sýkorová Marie z Moštěnice, nyní Praha 9; 90 let Blažek Antonín ze Zdobunova, nyní Praha 6; 89 let Tůmová Marie z Mlynova, nyní Praha 4; 87 let prof. Ing. Svobodová Zdeňka z Úžhorodu, nyní Praha 6; 85 let Toušková Emilie z Hulče Č., nyní Praha 6; 84 let Živná Marie z Holovně České, nyní Řečany nad Labem; 83 let Peterková Libuše z Bociánovky, nyní Praha 8; 78 let JUDr. Kloučková Marie z Bludova, nyní Praha 10; 75 let Michálek Václav z Novokrajeva, nyní Blovce; 75 let Šplíchal Josef z Kurdybáně, nyní Praha 5; 72 let MUDr. Mazánek Jiří z Rovna, nyní Praha 5; 71 let Ing. Ruferová Věra ze Zdobunova, nyní Nymburk; 68 let Růtová Ludmila z Rožděstveno, nyní Český Dub; 68 let Šuvarská Eva ze Vsetína, nyní Praha 6; 65 let Ing. Drbal Alexandr z Oděsy, nyní Praha 5-Stodůlky a 65 let Ing. Kopecký Miroslav z Maletína-Javoří, nyní Praha 4. Všem jubilantům přeje hodně štěstí a zdraví do dalších let jménem výboru regionu

M. Průšová

region Rakovník: Bez znalosti data výročí mají 64 let Jindřich Bečvář ze Zderaze a 63 let Věra Wachtlová ze Zderaze, nyní Přílepy!

V prosinci oslaví: 76 let Marie Grundová z Antonovky, nyní Hořovičky; 71 let Alena Kutková z Podhájců, nyní Rakovník a 73 let Viktor Procházka z Hulče, nyní Kolečovice. Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, za region

Emilie Šimánková - před. a Josef Krouský - člen výb.

region Šumperk: V prosinci oslaví 93 let Anna Vojtíšková-Bačová z Kurdybáně, nyní Rapotín a 88 let Antonie Kechrtová-Beštová z Malína Českého, nyní Nový Malín. Oběma jubilantkám přejeme pevné zdraví, štěstí, za region Šumperk přeje

Jiřina Záková

Ve druhém pololetí 2012 oslavili významné půlkulaté výročí: **region Teplice:** Demeter Senický, rodák z Edvardovky, účastník bojů u Sokolova - 95 let. Anna Kubínová, roz.Dvořáková, rodačka z Ledochovky - 85 let. Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu. Výbor regionu Teplice

Vlasta Holmanová

region Vyškov: 70 let v prosinci oslaví Jana Jirásková z Vyškova a Miroslav Maňhal 1. 1. 2013 oslaví 65 let. Oběma jubilantům hodně štěstí, zdraví, životní pohody přeje za výbor regionu

Černý Václav

region Žatec: 60ti let se dožije Vlasta Trnková-Rajbrová z Lipna; 75 let oslaví Josef Kocek z Novokrajeva, nyní Žandov; 81 let Libuše Bejšovcová z Bojarky, nyní Lužec n/Vltavou; 82 let Marie Dunovská z Buršovky, nyní Malá Černoc; 85 let Viktorie Karbanová z Podlesic, nyní Žatec; 89 let Anna Košťálová z Hulče České, nyní Louny; 89 let Antonín Mora z Kvasilova, nyní Horažďovice a krásných 90 let se dožívá Emilie Mackovčinová, bývalá příslušnice Svobodovy armády z Lucka, nyní Vyškov. Všem krajanům a redakci našeho Zpravodaje, šťastné a požehnané svátky vánoční přeje za celý region, předseda

Ing. Jaroslav Vodička a Kamila Ondrová

Naše řady opustili

reg. Broumov: 30. 12. 2012 po roce s bolestí vzpomeneme na naši maminku Marii Jaklovou Hryzobilovou, ze Zboží u Dvora Králové n/L rozenou v Moldavě, která loni zemřela. *Jakl Josef* - syn

Koncem srpna zemřel Josef Lebedínský z Jaroměře - upřímnou soustrast celé rodině za region *Jiřina Novotná*

region Krkonoše: S hlubokým zármutkem oznamujeme všem přátelům a známým, že 7. 11. 2012 v nedožitých 86 letech zemřela paní Věra Tomášková z Vrchlabí, členka Sdružení Čechů z Volyně v regionu Krkonoše. Narodila se 11. 1. 1927 v Dorohostajích Nové Vsi, jako dcera rolníka a známého hudebníka Václava Gluze a Alžběty Gluzové-Tiché. Po příjezdu do Československé republiky na jaře v roce 1947 žila nějaký čas v obci Damice u Ostrova nad Ohří. V roce 1948 se provdala za Jaroslava Tomáška, příslušníka Svobodovy armády, rovněž z Dorohostaj a odstěhovala se do Krupky, kde měl manžel malou živnost. Po roce 1950 se přestěhovali do Vrchlabí. Zde vychovala tři děti a prožila nejdělsí část svého života. Na Volyně a volyňáky, hlavně kamarádky a kamarády z mládí však nikdy nezapomněla a do posledních dnů byla s některými z nich v kontaktu. Čest její památce. Za celou rodinu a příbuzné

Bc. Tomášek Zdeněk, syn

region Litoměřice: Dne 3. 11. 2012 zemřela v nedožitých 79 letech naše dlouholetá členka výboru paní Miloslava Zemanová z Hůrky Olšanské, poslední bytem Litoměřice. Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region *Daniela Zelenková*, jednatelka **regionu Moravskoslezský:** Se smutkem sdělují, že mi zemřela maminka paní Olga Schovánková ve svých 96 letech. Pocházela z Novokrajeva a poslední roky žila v domě seniorů v Hlučíně. Kdo jste ji znali, věnujte ji tichou vzpomínku.

Dcera Drahomíra Chlebková - Schovánková

region Rakovník: Dne 7. 10. 2012 zemřel ve věku nedožitých 76 let pan Václav Procházka, rodák z Hulče České. upřímnou soustrast vyjadřují rodině za region *Emilie Šimánková a Josef Krouský*

region Šternberk: Oznamujeme, že 31. 8. 2012 nás opustil pan Viktor Niče ve věku 74 let. Narodil se na Ukrajině v Hlinsku. V jeho 7 letech se přestěhovali na Moravu do obce Mladějovice. Po roce 1960 se přestěhoval se svou manželkou Aničkou do Šternberka, kde také zesnul. Zbyla po něm velká rodina, která ho bude mít navždy ve svých srdcích. *Kateřina Ničová*

region Žatec: Dne 27. 9. 2012 zemřela v 84 letech Helena Velhartická-Kocková ze Zadní Třebáně. Dne 30. 9. 2012 zemřela v 83 letech Marie Potěšilová-Čapská ze Žatce a 16. 10. 2012 zemřela po těžké nemoci v 80ti letech Emilie Kazilovská-Kouřilová z Mostu. Všechny byly rodačky z Novokrajeva. Dne 2. 10. 2012 zemřel v nedožitých 85 letech náš člen výboru, Josef Junk ze Soběchlebu, rodák z Jedvanin. V říjnu zemřel v 88 letech dlouholetý člen Josef Carboch z Loun, pocházel z Moštěnice, byl příslušníkem Svobodové armády. Všem zemřelým tichou vzpomínkou, pozůstalým upřímnou soustrast projevuje za náš region *Kamila Ondrová*

Chtěla bych vzpomenout naši první předsedkyni se kterou jsme v r. 1990 zakládaly výbor regionu, Mařenku Pánkovou ze Žatce která by se letos v říjnu dožila 90ti let. Všichni krajané ji určitě znali už v 80tých letech jsme s ní jezdili na Volyně jako s vedoucí zájezdu. Tehdy ještě vlakem od ČEDOKu. Po revoluci měla cestovní kancelář se kterou tam ještě jezdí její dcera Alla Finkousová. Byla to skvělá a moudrá žena a přítelkyně! Vzpomíná s láskou *Kamila Ondrová*

Dne 19. listopadu 2012 v pozeňnaném věku 94 let zemřela paní Ludmila Koničková, rodačka z Malé Zubovštiny, nyní bydlela v obci Butoves na Jičínsku. Byla nejstarší občankou obce Butoves a nejstarší občankou komunity volyňských Čechů, pocházejících z Malé Zubovštiny. Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte ji s námi tichou vzpomínkou. S láskou vzpomínají dcera Nella Ornstová, vnoučata Alena, Pavlína, Jaroslav, pravnoučata Ludmila, Viktor, Liborek a Lukášek a praprapravnučka Viktorka. Předem moc děkuji jménem celé naší rodiny. S pozdravem *Pavlína Horníková*

Príspevky na tisk

Božena Fabiánová 150

region Moravskoslezský: Miroslav Kabát Šenov u Nového Jičína 200Kč; Václav Šimsa Studénka 200Kč; manž. Skalkovi Odry 300Kč; Olga Čvančarová Sudice 100Kč; manž. Marešovi Studénka 200Kč; Jaroslava Barvíková Studénka 200Kč; Ing. Václav Petras Nošovice 200Kč; Vlastislava Kopecká Hladké Životice 100Kč; Stanislav Kopecký Hladké Životice 100Kč; Václav Knob Moravice 200Kč; Kristýna Davidová Hladké Životice 200Kč; manž. Stehlíkovi Nový Jičín 200Kč; Vlasta Bolfová Hukovice 200Kč; Jiřina Kimlová Hukovice 200Kč; Marie Dužíková Nová Ves 200Kč; Ludmila Réblová Suchdol n/Odrou 200Kč; Božena Frolová Hladké Životice 100Kč; Edward Štěpánek Rožnov pod Radh. 200Kč; Marie Dvořáková Krnov 200Kč; Marie Lajnveberová Kunín 200Kč; Jaromíra Němcová-Ničová Brno 500Kč; Vlasta Jeničková Třemešná 100Kč; Zdeňka Šreková Fulnek 150Kč; Dr. Ing. Anna Plchová Paskov 200Kč; Marie Klabanová Suchdol n/Odrou 200Kč; Emilie Najmonová Suchdol n/Odrou 200Kč; Ing. Dobroslov Janko Krnov 200Kč; Emilie Kubínová Krnov 50Kč; manž. Vyhliďalovi Jindřichov 150Kč; manž. Sajlerovi Krnov 100Kč

region Žatec: Vlasta Srbecká Louny 200Kč; Bohumila Jelínková Dubí u Teplic 100Kč; Jiřina Zachová Liběšice 300Kč

region Mariánské Lázně: manž. Votavovi Mariánské Lázně 500Kč

region Domažlice: Konstantin Vladan Trhanov 100Kč

region Praha: Emilie Vacková Praha 300Kč; Ing. Pavel Kulich Praha 300Kč; Rostislav Kaufman Náchod 200Kč; Ing. Vlasta Chromá Benešov 100Kč; Libuše Vokurková Hořovice 100Kč; Marie Soprová Praha-Klánovice 200Kč; Anna Maroušová Praha 200Kč; Jiřina Orltová Praha 200Kč; Marie Běhounková Praha 100Kč; Marie Živná Řečany n/Labem 100Kč;

region Brno: Jarmila Stará Český Krumlov 200Kč; Eleonora Jaitnerová Brno 200Kč; Emilie Smahelová Brno 300Kč; Jaroslav Smahel Brno 300Kč; Antonín Boček Blansko 200Kč; Milada Krajzlová Brno 100Kč; Jiří Šimonek Brno 200Kč; Alžběta Bezděková Brno 200Kč; Alexandr Nazarčuk Brno 300Kč; Vladimír Odstrčil Brno 100Kč; Miroslav Rejchrt Brno 200Kč; manž. Bryksovi Brno 300Kč; manž. Pavlicovi Zaječí 200Kč; manž. Němcovi Brno 300Kč.

region Rakovník: Alena Kutková Rakovník 200Kč.

region Šumperk: Jiří Jersák Šumperk 150Kč.

príspevek regionu Cheb: 2.500Kč.

Na Český Malín věnovala Alžběta Bezděková 200Kč

Za príspevky jménem SČVP děkuje

M. Nečasová

Mimořádný príspevek na tisk věnoval Jindřich Bečvář 1.200 Kč, který získal z prodeje šesti knih - Dějiny volyňských Čechů, které získal darem od prof. Vaculíka.

„Díky Vám pane Vaculík za Vaše dějiny našich předků a přeji Vám hodně zdraví a hodně úspěchů v dalším bádání.“ *Jindřich Bečvář*

Slovo redakce

Vážení členové volyňské komunity, vážení přátelé, vážení čtenáři. Dovolte mi, abych se s Vámi na konci roku 2012 rozloučil s přáním hezkých vánočních svátků a důstojného konce roku.

Ať rok příští, který se ponese ve znamení 70. výročí malínské tragédie, je rokem splněných přání Vás všech. Ať nám nastupující rok přinese mnoho krásných společných chvil, kdy se budeme cítit dobře při vědomí sounáležitosti a jednoty mezi všemi Volyňáky a jejich přáteli. Těším se na setkávání s Vámi ve Vašich regionech.

Ať pocit štěstí, radosti,
se v duších Vašich rozhostí,
když štědrý den k Vám zavítá,
ať láska ve Vašich srdcích ukrytá,
se mocným proudem vyroní,
když zvoneček sváteční tiše zazvoní.

Krásné, pokojné vánoční svátky, zdraví štěstí v novém roce přeje...
za redakční radu *Lubomír Sazeček*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je sami po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkuje!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři príspevků. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Príspevky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Príspevky zasíláte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání záselek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvos.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 12. 12. 2012**